

Paaskeunderets Grav

St. Marcus Evangelium, 15. Kap.:

46. Og denne købte et fiint Linklæde og tog ham ned, svøbte ham i Linklædet og lagde ham i en Grav, som var udhuggen i en Klippe, og væltede en Steen for Indgangen til Graven. . .

16. Kap.:

1. Og der Sabbaten var forgangen, købte Maria Magdalene og Maria, Jacobs Moder, og Salome vellugtende Salver for at komme og salve ham.

2. Og de kom til Graven paa den første Dag i Ugen meget aarle, der Solen gik op.

3. Og de sagde til hverandre: *hvo skal vælte os Stenen fra Indgangen til Graven?*

4. Og der de saae hen, bleve de vaer, at Stenen var fravæltet (thi den var meget stor).

5. Og de gik ind i Graven og saae en ung Person sidde ved den højre Side i et langt hvidt Klædebon, og de forfærdedes.

6. Men han sagde til dem: *forfærdes ikke! I lede efter Jesus af Nazareth, den korsfæstede; han er opstanden. . . .*

St. Lucas Evangelium, 23. Kap.:

53. Og han tog det ned og svøbte det i et fiint Linklæde og lagde det i en Grav, som var huggen i en Klippe, hvor endnu ikke Nogen var lagt.

54. Men og Kvinderne, som vare komne med ham fra Galilæa, fulgte efter og saae Graven, og hvorledes hans Legeme blev lagt.

55. Men de vente tilbage og beredte vellugtende Urter og Salver; og Sabbaten over holdt de sig stille efter Loven.

St. Johannes Evangelium, 19. Kap.:

39. Men og Nicodemus, han, som tilforn var kommen til Jesus om Natten, kom og bragte Myrrha og Aloe sammenblandede, henved hundrede Pund.

40. De toge Jesus Legeme og bandt det i Linklæder med dyrebare Salver, som Jødernes Skik er at flye Lig til Jorde.

41. Men der var ved det Sted, hvor han blev korsfæstet, en Urtegaard, og i Urtegaarden en ny Grav, i hvilken endnu aldrig Nogen var lagt.

42. Der lagde de da Jesus for Jødernes Beredelsedags Skyld, efterdi Graven var nær.

St. Mathæus Evangelium, 28. Kap.:

1. Men efter Sabbaten, da det gryede ad den første Dag i Ugen, kom Maria Magdalena og den anden Maria for at see Graven.

2. Og see, der skete et stort Jordskælv; thi Herrens Engel nedfoer af Himmelen, traadte til og væltede Stenen fra Indgangen og salte sig der.

3. Men hans Skikkelse var ligesom Lynet, og hans Klædebon hvidt som Sne.

4. Men Vægterne skjælvede af Frygt for ham og bleve som Døde.

5. Men Engelen tiltaledede Kvinderne og sagde: *frygter I ikke! thi jeg veed, at I lede efter Jesus den Korsfæstede.*

6. Han er ikke her, thi han er opstanden, som han har sagt. Kommer hid, seer Stedet, hvor Herren laa;

7. og gaar hastelig hen og siger hans Disciple, at han er opstanden fra de Døde: og see, han gaaer forud for Eder til Galilæa, der skulle I see ham. See, jeg har sagt Eder det.

Efter den reviderede Oversættelse af 1819.